

do que un 14 de abril muy le-
o, se proclamó la 2ª República
añola. Fué el típico Quijote
está confiado, soñador e in-
eto, lleno de esperanza; pero
realidad fué más fuerte que
o su vigor ilusionado. Es una
pa histórica de España mostra
lo que hubiera podido ser y
fué de un país con tradicio -
propias y, a la vez, distintas
re los pueblos que la forman,
una y otra vez trpieza con
s males y defectos que pare -
imposibles de superar.
videntemente, esta situación
ge cuando la luz penetra a
vés de la penumbra que deja
régimen dictatorial, aparecen
míticos quijotes a quienes
unos llaman locos o ilusos,
riendo mover montañas.
In este momento Don Quijote ti
e que convencer a Sancho, hom -
llano, práctico, egoísta y a -
jo de la sorna. Por más que se
uerza, Don Quijote no convence
Sancho sobre su mundo ideal, pe-
éste por su pereza y gandule-
a tampoco le contradice ni to-
una iniciativa o una decisión.
lamente cuando Don Quijote cae
cido, lo abandona a su suerte.
Para un estado con soberanía
ular la peor herida que puede
ibir es el chantaje o el gol-
de las armas i más si éstos
quedam impunes.
La verdad es que los aires mar-
ales ya han comenzado a reco -
er las calles y en muchas ca -
zas de personas normales excl-
ndo: "Ya lo decís yo..." y to -
s tan tranquilos.
De momento se ha podido salir
la calle gritando LIBERTAD, DE-
CRACIA Y AUTONOMIA. Deseo de to-
corazón que en el futuro no
ngamos que oír de nuevo "viva

las cadenas" o "viva la muerte".

Y pensar que El Quijote se es-
cribió hace casi 400 años!

Jordi Dou i Puig

JUST CASERO

Un dels fets que m'ha causat més
tristessa darrerament, ha estat
la mort d'en JUST CASERO (real-
ment va ésser just com indica el
seu nom).

Just Casero va morir a Girona
el passat dia 31 de gener des -
prés d'una malaltia curta i bru-
tal, tenia 34 anys, havent deixat
al món una muller i dos fills pe-
titets. Fins els darrers moments
de la seva vida va mantenir una
lucidesa sorprenent, assumint amb
senzillesa i serenitat el seu es-
tat gravíssim i la seva mort que
ell era conscient que era propera.

Just va néixer a Abrantes (Por-
tugal) a l'any 46 (fill d'una fa-
mília que després de la guerra
va abandonar Extremadura). Al ma-
ig del 50 es va traslladar a Fi-
gueres (encara no tenia 4 anys),
passà la seva infància a aquesta
ciutat (on va viure fins el 57,
any que va entrar al Setminari
de Girona, arribant a cursar ler
de Teologia, on hi va estar 9 an-
ys), aquests són uns detalls de
la seva vida de lluita constant
i plena de facècies (Punt Diari
del 1 de febrer ho explica molt
detalladament).

Just va ésser un lluitador cons-
tant, fundador del "Punt Diari",
regidor del P.S.C., diputat pro-
vincial i president del Consell
Municipal de Sarrià.

Les comarques gironines han per-
dut un lluitador incansable i un
home recte.

Amic Just, ens has abandonat, pe-
rò crec que sempre et recordaré,
ens has deixat molts testimonis
(entre ells la teva família).

Salvador Clos

VIATJAR AMB L'HISPANO, TOTA UNA AVENTURA

Fins fa poc temo pensava que
les aventures amb l'Hispano haví
en finalitzat quan vaig acabar
d'estudiar a Arbúcies. Durant a-
quells quatre anys anar cada dia
a Arbúcies era una incògnita: no
sabíes mai si la primera hora del
matí la passaries estant a classe
o bé contemplant i disfrutant el
paisatge de qualsevol indret de
la carretera. Un dia sortia fum
del motor, l'altre feia sorolls es-
tranyos, i així ens trobàvem tot so-
vint. A nosaltres ens posàven els
cotxes més vells, s'havien d'apro-
fitar.

